

Vlaams
Parlement

ingediend op **1623** (2017-2018) – Nr. 1
15 juni 2018 (2017-2018)

Verslag van het verzoekschrift

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Björn Anseeuw

over degelijke therapie
voor veroordeelden wegens zedenfeiten

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bart Van Malderen.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Danielle Godderis-T'Jonck, Lorin Parys, Peter Persyn, Elke Sleurs,
Tine van der Vloet;
Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Vera Celis, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Lies Jans, Manuela Van Werde;
Sonja Claes, Dirk de Kort, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
Jo De Ro, Emmily Talpe;
Jan Bertels, Bert Moyaers;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

INHOUD

1. Procedure	4
2. Inhoud van het verzoekschrift.....	4
3. Bespreking	4
4. Conclusie	4
Bijlage: Antwoord van de Vlaamse Regering.....	5

1. Procedure

Op 3 januari 2018 werd een verzoekschrift ingediend over degelijke therapie voor veroordeelden wegens zedenfeiten (verzoekschrift nr. 6 (2017-18)).

Het verzoekschrift werd ontvankelijk verklaard op 10 januari 2018 en voor verdere behandeling verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het verzoekschrift een eerste maal op 23 januari 2018 en besliste Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, om uitleg te vragen over dit verzoekschrift.

Op 12 juni 2018 werd het verzoekschrift opnieuw toegevoegd aan de agenda van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De commissie had inmiddels op 24 mei 2018 van Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, een antwoord ontvangen op dit verzoekschrift.

2. Inhoud van het verzoekschrift

Verzoeker stelt vast dat gevangenen die wegens zedenfeiten veroordeeld zijn, de absoluut nodige begeleiding niet krijgen. Er is enkel afstandstherapie. Deze mensen worden in de gevangenis aan hun lot overgelaten. De zorg voor geïnterneerden werd aangepakt, verzoeker vraagt aandacht voor de veroordeelden wegens zedenfeiten. Hij vraagt met hen te spreken, hen niet als afval te beschouwen maar als zieke mensen die genoodzaakt zijn therapie te volgen buiten de gevangenis. Hij vraagt dat deze mensen een degelijke therapie krijgen buiten de gevangenis.

3. Bespreking

Katrien Schryvers zegt dat de Vlaamse Regering een duidelijk antwoord heeft geformuleerd en stelt voor het aan de verzoeker te bezorgen.

4. Conclusie

De commissie stemt in met het voorstel van de commissievoorzitter om het antwoord van de Vlaamse Regering aan de indiener van het verzoekschrift te bezorgen.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Björn ANSEEUW,
verslaggever

BIJLAGE:

Antwoord van de Vlaamse Regering

Vlaamse Regering

Jo Vandeurzen
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin
Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 BRUSSEL
T 02 552 64 00
F 02 552 64 01
www.vlaanderen.be

Vlaams Parlement
Commissie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
T.a.v. de heer Bart Van Malderen
Voorzitter

uw bericht van uw kenmerk

vragen naar/e-mail

Nancy Bleys
nancy.bleys@vlaanderen.be

ons kenmerk bijlagen

18-25236/NB/LP

telefoonnummer

02 552 64 54

datum

24 MEI 2018

Betreft: Verzoekschrift : degelijke therapie voor veroordeelden wegens
zedende feiten (verzoekschrift 233 dd. 7.12.2017)

Geachte heer voorzitter,

Het verzoekschrift gaat uit van verzoeker die vraagt om de door de wet van 26 april 2007 voorziene mogelijkheid om de bijkomende straf van terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank (TBS) af te schaffen en te vervangen door een verplichte behandeling.

De wet van 26 april 2007 vervangt de terbeschikkingstelling van de Regering door de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank en trad in werking op 1 januari 2012.

De terbeschikkingstelling is een bijkomende straf, die in de door de wet bepaalde gevallen, door de strafrechter kan, of soms moet, worden opgelegd. Deze bijkomende straf heeft tot doelstelling de maatschappij te beschermen tegen personen die ernstige strafbare feiten plegen die de integriteit van personen aantasten. De terbeschikkingstelling komt erop neer dat de veroordeelde, nadat zijn effectieve hoofdgevangenisstraf is afgelopen, voor de duur van minimum vijf jaar tot maximum vijftien jaar onder toezicht komt te staan van de strafuitvoeringsrechtbank. De strafuitvoeringsrechtbank beslist over de uitvoering van de terbeschikkingstelling, hetzij door een vorm van vrijheidsbeneming, hetzij door een invrijheidsstelling onder toezicht.

Het is de federale wetgever die bevoegd is voor de strafwet, het strafprocesrecht en het strafuitvoeringsrecht. Het komt dus aan de federale overheid toe om de bijkomende straf van terbeschikkingstelling aan de strafuitvoeringsrechtbank af te schaffen, zoals de verzoeker vraagt.

Voor de begeleiding van meerderjarige daders van seksueel misbruik werd op 8 oktober 1998 door de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap het samenwerkingsakkoord inzake begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik gesloten.

Justitie staat in voor de gespecialiseerde psychosociale teams die in staan voor de begeleiding van de seksueel delinquenten in de gevangenis en het geven van advies aan de strafuitvoeringsrechtbanken.

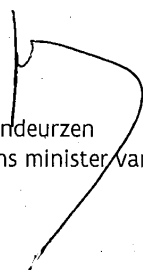
De Vlaamse Gemeenschap organiseert gespecialiseerde voorzieningen bij de Centra voor Algemeen Welzijnswerk en de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg die in staan voor ambulante hulpverlening aan seksueel delinquenten die vrij zijn onder voorwaarden. Deze voorwaarden worden opgevolgd door de Vlaamse justitiehuisen die de daders begeleiden na hun vrijlating en hen verwijzen naar de hulpverlening.

Daarnaast financiert de federale overheid het Universitair Forensisch Centrum dat, naast haar behandelopdracht, een algemene coördinatie en ondersteuning aan de betrokken diensten van het samenwerkingsakkoord biedt.

Voor de behandeling en begeleiding van de betrokkene en de samenwerking tussen alle betrokken partijen worden vastgelegd in een prestatieverbintenis dat getekend wordt door de betrokkene, de justitie-assistent en de gespecialiseerde voorziening maar zal dus vooraleer uitwerking te kunnen hebben.

De mogelijkheid om een verplichte behandeling op te leggen bestaat dus, maar is steeds afhankelijk van de beoordeling van de strafuitvoeringsrechtbank in hoofde van elke individuele veroordeelde. Dit betekent ook dat de verwachtingen van de veroordeelde inzake zijn/haar motivering en zorgnood, niet noodzakelijk overeenstemmen met het advies van de psychosociale dienst en de verwachtingen van de strafuitvoeringsrechtbank.

Met de meeste hoogachting,

Jo Vandeurzen
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin